

Երևան, 28 Հունիս, 2025

ՏԵՐՈՒՆԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, գուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Յոյս իմէս դու տէրքաւիչյանցանաց իմոց.

մի անտէս առներ զբըլիսումն արտասուաց իմոց.

ողորմեա ինձ աստղւած:

ԱՊՈՔ

Հովիւ քաջ, հովիւ բարի եւ յաւիտենական, նայէ եւ եկուր օգնէ քու քանաւոր հօտիդ, որ քու շուրջդ հաւաքեցիր գքութեամբդ: Որովհետեւ քու դիմացդ կանգնած՝ քու ողորմութեանդ եւ գքութեանդ կը սպասենք, Տէր: Օրինէ բոլորս, իմաստնացուր, լուսաւորէ, եւ բոլորիս պարգեւէ եր-կինքի արքայութիւնդ. որովհետեւ Դուն ես կեանքի տէրը, ողորմած Աստուած, եւ քեզի կը վայելեն փառք, իշխանութիւնն ու պատիւը, յա-ւիտեանս. ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ ամմահ, որ յարեար ի մեռելոց, ողորմեա մեզ:(X 3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վրանզից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաճեսցուրք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաճանաց մերոց՝ բարե-խօսութեամբ սուրբ Ասպուծածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթու-թեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուծ մեր, կեցն եւ ողորմեա:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, տուկ աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 80

Աղօթք Աջգին Վերականգնութիւն Համար

Ով դուն՝ Հովիւր քու ժողովուրդիդ, ականց տուր մեզի,
դուն՝ առաջնորդը քու հօտիդ, լսէ մեզ,
դուն՝ որ քերովքներով շրջապատուած քու աքոնիդ կը նստիս,
ինքինքն յայտնէ Եփրեմի, Բենիամինի եւ Մանասէի ցեղերուն դիմաց:
Յոյց տուր զօրութիւնդ, եւ եկուր փրկէ մեզ:
Մեզ մեր երկիրը վերադարձուր, ով Աստուած,
մեզի հանդէա բարեհան եղիր, եւ մենք պիտի փրկուինք:
Ով Տէր, Ամենակալ Աստուած, դեռ մինչեւ ե՞րբ բարկութիւնդ պիտի ծխայ,
եւ պիտի մերժես ժողովուրդիդ աղօթքները:
դեռ մինչեւ ե՞րբ արցունենով պիտի ուտենք մեր հացը,
եւ արցունենք պիտի ըլլայ մեր ամբողջ խմելիքը:
Ինչո՞ւ թոյլ կու տաս, որ դրացի ազգերը կոռուախնձոր դարձնեն մեր երկիրը,
եւ մեր թշնամիները մեր վրայ խնդան:
Մեր երկիրը վերադարձուր մեզ, Ամենակալ Աստուած,
մեզի հանդէա բարեհան եղիր, եւ մենք պիտի փրկուինք:
Եգիպտոսէն հանեցիր ու Քանաան բերիր մեզ, քու որթատունկդ.
բնիկ ազգերը վտարեցիր այնտեղէն, եւ անոնց տեղ զայն տնկեցիր:
Տեղ պատրաստեցիր անոր համար, եւ զայն այնտեղ արմատացուցիր,
եւ անիկա ամբողջ երկիրը լեցուց:
Լեռները անոր շուրջին տակ ծածկուեցան,
եւ բարձրագոյն մայրիներն իսկ անոր ոստերով ծածկուեցան:
Անիկա իր նիւղերը տարածեց մինչեւ ծով, իր բողբողջները՝ մինչեւ գետ:
Ինչո՞ւ անոր ցանկապատճերը փլցուցիր,
թոյլ տալով որ նամբայէն ամէն անցնող փրցնէ անոր ողկոյզները,
վայրի խոզեր աւերեն զայն, վայրի գազաններ անոր մէջը արածին:
Ով Աստուած Ամենակալ, կ'աղաչենք վերադարձիր,
նայէ երկինքն, տես վիճակը որթատունկիդ,
եւ օգնութեան հասիր այս որթատունկին՝ որ քու աջովդ տնկեցիր,
այս մատղաշ տունկին՝ որ դուն ինքն զօրացուցիր:
Անոնք որոնք զայն կտրեցին ու կրակով այրեցին՝
քող քու ներկայութեամբդ յանդիմանուին ու կորսուին:
Իսկ քու ժողովուրդիդ վրայէն անպակաս ըրէ քու պաշտան ձեռքդ,
աջովդ պահպանէ քու ժողովուրդդ, ու դուն ինքն զօրացուցիր:
Եւ մենք այլեւս քեզմէ պիտի չհեռանանք:
ողջ պահէ մեզ, եւ մենք միայն քեզ պիտի պաշտենք:
Մեզ մեր երկիրը վերադարձուր, Տէր, Ամենակալ Աստուած,
մեզի հանդէա բարեհան եղիր, եւ մենք պիտի փրկուինք:

ԱԴՈՋՔ ԱԶԳԻՆ ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՒՄԻՆ ՀԱՄԱՐ

Կակէ առաջ անդրադանք այն երեւոյթին, թէ Սաղմոսները միայն անհապական բնոյթ չունին, այլ նաև ազգային: Միայն անհապի համար աղօթք չէ, նաև ազգի վերականգնումին համար աղօթք կը խնդրուի: Ահա անոնցմէ մէկն է այս Սաղմոսը: Երկրորդ, ամէն մէկ Սաղմոս ունի իր բացադրական թէ ինչ առիթի համար ըստած եւ կամ որու կողմէ: Այս պարագային Ասաֆի ժողովածուէն է, բայց հեկաքք-քրականը այն է, թէ ունի “Պարուիրան” կամ “Պարուիրան շուշան” բացադրութիւնը, որուն մէջ կ'արծէք պարկերացուի որպէս Ասպուծոյ ժողովուրդը ի մէջ փշոց, շուշանը փուշերու մէջ: Ասպուծոյ ժողովուրդը այս աշխարհի փուշին ու չարութեան մէջ: Ահա թէ ինչու Քրիստոս Իր աղօթքը ըրաւ ըսելով. «Հայր կ'ա-դօթեմ ոչ թէ զիրենք այս աշխարհէն վերցնես, այլ՝ չարէն պահես»: Այսօր ալ հաւաքացեալները, որպէս շուշաներ, աշխարհի չարութեան մէջ, փուշերու մէջ, որուն դիմաց Ասուծոյ օգնութիւնն որ կը խնդրեն, այնպէս ինչպէս այս Սաղմոսը այդ օգնութիւնն է որ կը խնդրէ:

Աւելի դիւրին հասկնալու համար, կարելի է Սաղմոսը բաժնել երեք մասին: 1-3, 4-7, 8-19 համար-ները: Նոյն խնդրանքը քանի մը անգամներ կը կրկնուի. «Վերադարձիր ու մեզ վերադարձուր» 3, 7, 19 համարները: Նախ ամէն բանէ առաջ անոր սկիզբի արդայայփութիւնը կը ներկայացնէ թէ ով է Ասպուծ Իր ժողովուրդին համար, եւ կամ Ասպուծոյ ժողովուրդը որպէս ինչ կ'ընդունի զԱսպուծ: Զայն կ'ընդունի Հովի: Այս ար-դայայփութիւնը կը յիծեցնէ Դաւիթի 23-րդ Սաղմոսը, «Տէրը իմ Հովիս է»: Իբրեւ այդպի-սին, կը խնդրէ որ ականջ փայ եւ լսէ Իր հօփին կանջը, աղօթքը, որովհետեւ ըստ երեւոյթին աղօթքները ալ չեն լսուիր ու չեն պարասիանուիր: Յաճախ այդ վիճակին մէջով նաև կ'անցնինք մենք, երբ կ'աղօ-թենք եւ կարծէք այդ աղօթքները մնան օդին մէջ: Հեփաքրքրականը, սակայն, որ փեղի չի փար, այլ՝ դար-ձեալ կը խնդրէ որ լսէ: Կը խնդրէ այն Ասպուծմէ, որ քերովքեներով շրջապարուած աթոռին կը նսփի: Այս արդայայփութիւնը, Ասպուծոյ ողորմութեան աթոռն է: Ասպուծոյ ողորմութիւնն է որ կրնայ մեզ փրկել: Հեփաքրքրականօրէն անուններով կը յիշէ, եւ կը խնդրէ որ Ասպուծ ցոյց փայ իր օգորութիւնը եւ փրկէ, վերադանելով այն երկիրը որ Ասպուծ փուալ իրենց: Այսպես պարզապէս վերադառնալու մասին չէ, այլ այս վերադարձի նկարագրի փոփոխութեան վերադարձ: Եւ այս վերադարձը միայն Ասպուծ կրնայ ընել: Նաև Ասպուծոյ բարեհաճութիւնը կը խնդրուի: Մէկ բարեհաճութիւն մը, ամրող կացութիւնը կը փոխէ:

Հովիի պարկերէն կ'անցնի Ամենակալ Ասպուծ արդայայփութեան, եւ հարց կու փայ թէ մինչեւ ե՛րք Ասպուծոյ բարկութիւնը պիփի ծխայ, անոր մէջ կ'երեւի կրակի նման բորբոքում: Ուրեմն Ասպուծ բանէ մը բարկացեր է, որուն արդիւնքը Իր ժողովուրդին աղօթքները կը մերժուին: Ապա կը ներկայացնէ, թէ սուզի վիճակ մըն է որ կ'ապրին, որովհետեւ իրենց հացը արցունքով խառնուած, իսկ խմելիքը իրենց իսկ արցունքը: Տակախն, դրացի ազգերուն ալ թոյլ կը փրուի որ կրուախնձոր դարձնեն երկիրը, եւ անոնց պարփութեամբ ուրախանան: Երկրորդ անգամ նոյն խնդրանքը: Եւ յանկարծ անցեալի վերյիշումը, թէ ինչպէս զիրենք դուրս բերաւ Եգիպտոսէն, որպէս որթափունկ եւ Քանաանու երկրին մէջ փնկեց արմա-դացուց, նոյնիսկ լեռներն ու մայրի ծառերը անոր շուքով ու ոսպերով ծածկուեցան: Իսկ անոր ճիւղերը մինչեւ ծով ու գետ դարձուեցան: Նոյն արդայայփութիւնը կը գրնենք Քրիստոսի խօսքերուն մէջ, «Ես եմ որթափունկը, իսկ դուք ճիւղերը»: Այսօր եկեղեցին իբրեւ այդպիսին պէտք է գործէ նաև: Այս դարձումը կ'ըլլայ երբ Ասպուծոյ հովանին կը վայելէ, այլապէս, յաջորդ համարը կու զայ ըսելու. «Ինչո՞ւ անոր ցանկապարները փլցուցիր, թոյլ դարձու որ ճամբայէն ամէն անցնող փրցնէ անոր ողկոյզները, վայրի խոզերը աւերեն, վայրի գազանները անոր մէջ արածին», կը դառնայ անպէտք: Ուսպի կը խնդրեն ու կ'աղաչեն, որ Ամենակալ Ասպուծ եփ վերադառնայ եւ օգնութեան հասնի այս որթափունկին, որ իրեն կը պարկանի, ինք փնկեց ու ինք գօրացուց: Կը խնդրէ նաև որ Ասպուծոյ հեվանին ու պաշտպանութիւնը անպակաս ըլլայ: Իսկ կը խոսքանան, որ ալ Ասպուծմէ պիփի շեռանան ու միայն զԱսպուծ պաշտին: Դարձի, զղումի, ու ապահարութեան աղօթք:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ուուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի մնջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: